

СЛОГЪ; КАКТО: Ѡ-БИТАЮ, а не ѠВ-ИТАЮ (ВМѢСТО ѠВ-БИТАЮ), Ѡ-БЕТШАВАЮ а не Ѡ-БЕТШАВАЮ (ВМѢСТО ѠВ-БЕТШАВАЮ).

Едносласжни-те слова, макаръ стъ колко много въквы и да состоатъ, не треба да са дѣлатъ въ приносъване-то на въквы-те въ дрѣгій рѣдъ; на прим. страсть смѣръть и проч.

§ 125.

*За правописаніе-то на нькои
отдѣльны слова.*

1. Предлози-те кога ся находатъ предъ глаголы-те всегда ся пишатъ наедно съ нимъ; както: ѠХОЖДѸ, ПРІИДѸ, ПРЕДПРИНИМАЮ, ІЗАВАЛАЮ, и проч.

Но кога они ся предъ имена-та, тога отдѣлно ся пишатъ, ако ся поставены да покажатъ нькое отношеніе между два предмета; както: ХОЖДѸ ВЪ ЦѢРКОВЬ. ПРЕВЫВАЮ НА ПОЛѢ. ТРЕПѢЩѸ Ѡ СТРАХА и проч. Но ако предлогъ-а и име-то составляватъ едно слово, име существително, тога они наедно ся пишатъ; както: ІЗАВЛѢНІЕ, ПРИШѢСТВІЕ, ѠШѢСТВІЕ, ПРЕВѢЛИЧѢНІЕ и проч.

2. Нарѣчіе-то не, кога е предъ глаголи-те и нарѣчія-та всегда ся пиши отдѣлно; както: НЕ МОГѸ, НЕ ЗНАЮ, НЕ ЗДѢ, НЕ ВСЕГДА.